

Johannes 1:14

**“En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond
- en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de
Eniggeborene van de Vader -
vol van genade en waarheid”**

IN het Kind toont God 1 gewilligheid 2 heerlijkheid 3 zaligheid

Gemeente,

Een enkele keer is het in het nieuws. Peuter gevallen in een diepe schacht. Het jongetje van een jaar of 3 is in een diepe, smalle sleuf gevallen en wel 80 meter diep vast komen te zitten. Het ventje is zo diep naar beneden gezakt en de sleuf is zo smal dat geen mens erbij kan komen om hem naar boven te halen. Er wordt vaak geprobeerd een sleuf ernaast te boren die wel breder is en op gelijke diepte komt. Maar als dat te lang duurt is het te laat voor het jongetje. Als er niemand op tijd bij hem komt, overleeft hij het niet. Eigenlijk zou er iemand moeten zijn die nog kleiner was dan die peuter en tegelijk ook zo sterk dat hij de peuter mee naar oven kon trekken. Iemand, sterk als een man, maar klein als een kind. Maar ja, elke volwassen sterke man is zo groot dat hij niet in die sleuf past, en dus kan er niemand bij dat jongetje komen.

Dat is een beeld van waar het over gaat in onze tekst. De mensheid is vlees. Is eindeloos diep in de put gekomen, heeft zichzelf eindeloos diep in de put gestort. De mensheid is vlees: dwz. door de zonde onderworpen aan ziekte, zwakte, pijn. Vlees: dwz. sterfelijk en vergankelijk. Vlees dwz. onder Gods toorn, onder de vloek, op weg naar het verderf. Vlees, dat zijn wij, zoals we zijn onder de gevolgen van de zonde. Dat is vlees.

Als God niet bij ons komt, zijn wij reddeloos verloren. Wacht ons de eeuwige dood en het eeuwig verderf. Als God niet bij ons komt.....

Onze tekst heft het ook over het Woord. Dat is God. God, Die is eeuwig, onsterfelijk. God kan niet ziek zijn, moe zijn, slapen. God kan niet oud worden en sterven. En nu gaat het in onze tekst over het Woord. Dat is Gods Zoon voor Hij naar de wereld kwam. Want Jezus was er al van eeuwigheid. Hij is de eniggeboren Zoon van God. En dat betekent dat Hij van eeuwigheid af al de Zoon is van God de Vader. Beide zijn van eeuwigheid, de Heilige Geest ook trouwens, en toch is de één Vader, de ander Zoon. En deze Zoon lijkt sprekend op Zijn Vader. In deze Zoon drukt de Vader Zich helemaal uit. Van het Woord

geldt ook: het was bij God en het was God. En het heeft net als de Vader, alle dingen gemaakt die gemaakt zijn.

Dus wij zijn vlees: vergankelijk, sterfelijk, onder Gods toorn. En Jezus is het Woord, God. Eeuwig, onsterfelijk. Hoe kan het Woord ooit bij ons komen? Want wij zijn sterfelijk, het Woord is eeuwig. Wij zijn onder de vloek, het Woord is heerlijk en vol glorie. Hoe kan iemand nu sterfelijk en onsterfelijk zijn tegelijk? Sterk en zwak tegelijk? Onaantastbaar en tegelijk kwetsbaar? Zeg maar: vierkant en rond tegelijk. Hard en zacht tegelijk.

Dat kan niet. Nooit kan God bij ons mensen komen. Dus blijven mensen waar ze zijn: verloren, onder de vloek, gedoemd te verderven.

Wat zegt ons tekst? Het Woord is vlees geworden. Het Woord, eeuwig, heerlijk, onsterfelijk, almachtig is vlees geworden: vergankelijk, sterfelijk, zwak, kwetsbaar. In één Persoon: Jezus in de kribbe. God komt bij ons om ons te redden. Om ons weg te halen uit die diepe schacht. Om ons op te trekken uit de verlorenheid. Om ons te redden uit verderf en ondergang.

Als ik kerst versta, dan vervult diepe verwondering mijn hart. Dat God dit heeft bedacht en gekund. Het onmogelijke. God Die tegelijk mens is. Het Woord dat tegelijk vlees is. God en mens ineen. Daar kan mijn verstand niet bij. Dat is een wonder. Dat dat heeft gekund. Wij handje van: gewoon, weten we al. Horen graag wat nieuws.

En als ik er nog dieper over nadenk: het is een wonder, dat Hij dit heeft gewild. Gekund, ja, maar ook gewild. Zo diep neerdalen. God zijn en mens worden. Het Woord zijn, en vlees worden. Heilig, heerlijk, eeuwig zijn en indalen willen in een leven dat lijden is, lijden aan pijn, eenzaamheid, vloek en straf. Een Koning die uit een paleis weggaat en gaat verblijven in een martelkamer van een strafkamp. Ooit zoiets gehoord of meegemaakt? Nee, maar met kerst wel: het Woord is vlees geworden. Zie hier: Gods gewilgheid.

Kerst is verwondering. God is gekomen tot het Zijne. Anders zou dat Zijne nooit gered hebben kunnen worden. Zou dat jongetje in die schacht zijn gebleven en gestorven. Anders zou de mensheid in die schacht van zonde zijn gebleven en gestorven. In de zonde, in de dood en de verdoemenis zijn weggezonden. Maar God is gekomen. Het Woord is vlees geworden. Om zondaren te grijpen en weer tot God te brengen, te verlossen van het verderf. Het Woord is vlees geworden. God is gekomen tot het Zijne om het te redden. Met kerst zien we God in het hart. Eén en al gewilgheid.

En wat lees ik nu in de verzen voor onze tekst? Maar de Zijnen hebben Hem niet aangenomen. Wij hebben Hem weggejaagd. Van ons weggestoten. Dat jongetje slaat de mensen van hem weg als ze eindelijk bij hem

aangekomen zijn. Daarmee kijken we onszelf in het hart. Ongeloof. Puur ongelooft en verzet. We slaan Gods Zoon van ons af. We houden Hem ons van het lijf en van het hart. Dat is ons diepste wezen. En dat is zo gruwelijk, zo krenkend, kwetsend en dwaas. Maar zo ben ik. Als dat licht over je leven opgaat. Wat het inhoudt om Jezus weg te slaan. Om Hem van je af te houden, dan verootmoedig je jezelf. Dan geneer je jezelf, schaam je jezelf. Dat ik zo ben en zo kan doen.

Wat is het een wonder als je mag horen bij hen van wie vers 12 zegt: zovelen Hem aangenomen hebben. Als je mag horen bij hen die Hem omhelsd hebben, die bij de kribbe geknield zijn en smeekten: Jezus, ontferm U mijner, trek mij mee, neem mij me, haal mij weg uit vloed en schuld en oordeel. Neem mij mee en zet mij over in Uw rijk.

Mag u, jij zo iemand zijn? Wat een wonder! Een wonder van Boven: ik ben uit God geboren. God heeft puur uit genade mij levend gemaakt en wederom geboren laten worden. Pure genade van God. Vanuit Zijn hart. Vanuit Zijn verkiezing. Vanuit Zijn welbehagen. Ik was blind, maar nu zie ik. Ik was vijandig, maar nu ben ik ingewonnen. Ik was dwaas, maar nu ben ik wijs. En ik aanbid het Kind in de kribbe. O, het Woord dat vlees geworden is. God, Die mens geworden is. Onze één, naar ons toegekomen. Om ons te kunnen verlossen en wegtrekken van de plaats waar de vloek zou neerkomen.

2 heerlijkheid

Het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond. Letterlijk staat er: getabernakeld, als in een tent onder ons gewoond. Onder een tentdoek. Onder een gordijn.

Stel je dat zo voor. Er is een standbeeld gemaakt. Van een bepaald dier. Maar het moet nog onthuld worden. Op een plechtig, officieel moment zal het onthuld worden. Maar omdat het zover nog niet is, is er een gordijn overheen gelegd. Een dikke stof. Zodat mensen nog niet kunnen zien wat het is. Hoewel, hoewel, als je goed kijkt kun je wel wat zien. Je kan heus wel zien of het een giraffe is of een olifant. Want onder die dikke gordijnstof kun je wel bepaalde omtrekken onderscheiden zodat je heus wel zien zou als een giraffe zou zijn of een olifant. Als je goed kijkt, kun je er toch wel wat van zien wat het is.

Zo is Jezus, Gods Zoon geboren, en heeft op aarde geleefd. Als onder een gordijn. Zijn godheid was soms verborgen: hij was moe, hij sliep, hij had honger, hij leed pijn, hij stierf. Het gordijn van Zijn mensheid hing over Zijn godheid, Zijn heerlijkheid heen. En toch, wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd. Aanschouwd. Als je goed kijkt, verlicht door de Geest, dan zie je

toch Zijn heerlijkheid. Heerlijkheid is datgene wat aan God herinnert. Wat je leven glans geeft. Straks met Pasen wordt die onthuld.

Hoe dan? Hoe zag je dat dit Kind Gods Zoon is, het Woord? Soms wordt het wel zo getekend dat Jozef en Maria bij de kribbe staan en in die kribbe een kindje ligt en om het hoofd van dat kindje een stralenkrans een lichtglans. Zie je wel, dit is Gods Zoon. Maar zo is het in elk geval niet geweest. Aan niets was te zien dat dit Kind anders was dan andere kindjes. Hoe dan wel? Hoe was Zijn heerlijkheid te zien, wat was die heerlijkheid? Waaruit bleek Zijn God zijn? Uit Zijn wonderen, ja, die toonden Zijn heerlijkheid. Maar toch: die deden profeten van het Oude Testament ook. Er waren er meer die van God wonderen hebben gedaan. Waaruit bleek dan Zijn heerlijkheid, wat was die heerlijkheid?

Luister eens goed. Luister eens naar dit Kind Zijn hartslag. In de kribbe, als Hij water in wijn veranderd en Lazarus opwekt. Als Hij Zich gevangen laat nemen en laat kruisigen. Luister eens naar Zijn hartslag. Wat hoor je dan?

Psalm 40: Mijn ziel U opgedragen wil U alleen behagen. Mijn liefde en ijver brandt. Ik draag Uw heilige wet in mijn binnenste ingewand. Dit Kind, deze Mens heeft Gods wet lief. Met heel Zijn hart en heel Zijn ziel. Wil alleen Gods eer behagen. Dit Kind is sprekend Zijn Vader. Heeft de wet net zo lief als dat Zijn Vader die liefheeft.

Dit Kind, het Woord dat vlees geworden is, brengt volmaakte liefde tot Gods wet mee. Wat een heerlijkheid is dat! Ziet u dat in Hem?

En ziet u ook dat u die heerlijkheid mist? Luister eens naar je eigen hart. Wat hoor je daar? Allerhande zondige verlangens. Uit het hart van de mens komen voort: boze bedenkingen, doodslagen, overspelen, hoererijen, dieverijen, valse getuigenissen, lasteringen. Wat luister ik op in mijn hart? Och, die wet van God ook altijd. Ik luister er wat verveeld naar, en als hij te dicht bij me komt dan erger ik er me aan, dan probeer ik hem wat om te buigen en me er vanaf te maken. Ik heb geen heerlijkheid, De glans is van mijn leven af. Voor God in elk geval wel. Geen heerlijkheid meer aan en in.

Maar dan dit Kind. Eén en al heerlijkheid. Dit Kind heeft heerlijkheid in Zich. Liefde tot Gods wet van begin tot eind. En daarmee komt Hij zondaren bedekken. Zondaren die van begin tot eind in zonde gedrenkt zijn. Zondaar van mijn eerste huilen en daarvoor al tot mijn laatste snik. Maar ik pas helemaal achter Hem. Hij bedekt mij helemaal met Zijn volmaakte gehoorzaamheid.

En Hij deelt het uit. Hij legt ervan in mijn hart. Van die liefde tot Gods wet. Hij laadt ahw over vanuit Zijn hart in het mijne. Zodat ik ook heerlijkheid

krijg. Zodat ook mijn leven iets gaat uitstralen van liefde tot Gods wetten en inzettingen. Dat ik de dingen die ik doe uit liefde doe, uit brandend verlangen. Zodat de dingen die ik laat ik die uit innerlijke afkeer laat, van harte laat. Uit zelfverloochening van harte buig. Zodat de dingen die ik lijd, ik die gewillig lijd. Zodat de dingen die ik draag, ik die in liefde draag.

Dan kijk je ook anders naar mensen. Dan lees je niet zo graag meer bladen over mensen die geweldige prestaties leveren. Sportief, in film en muziek. Waar je met bewondering naar kijkt of over leest. Dan lees je liever over mensen die iets van Gods heerlijkheid uitstralen: zendelingen, vrijwilligers, evangelisten, vervolgte christenen. Daar gaat wat van uit dat heerlijkheid is. Zij lijken op God, op het Woord dat vlees werd.

Dat komt dit Kind schenken. En wat lezen wij? Hij is gekomen tot het Zijnen, maar de Zijnen hebben Hem niet aangenomen. Niemand wil dit hebben. Iedereen wijst dit af. Wij kiezen andere heerlijkheid. Wat ons leven glans geeft. Dan denken we aan rijkdom en belangrijke positie. Aan gaven en talenten waardoor je ergens in uitblinkt. Aan gezondheid waardoor je vitaal bent en meer dan anderen kunt. We willen niet ontvangen wat echt heerlijkheid en glans geeft.

Wat een wonder als je hoort bij hen van wie vers 12 zegt: zovelen Hem aangenomen hebben. Bent u er ook zo één? Jij? Hem omhelsd om deze heerlijkheid te ontvangen. Die ik van nature mis. Waardoor ik nooit Gods Koninkrijk beerven kan. Maar met Zij heerlijkheid wel. En die begeer ik, die verlang ik. Dat komt door die geboorte uit God. Puur uit Hem en Zijn welbehagen.

Mag u, jij zo iemand zijn? Wat een wonder! Een wonder van Boven: ik ben uit God geboren. God heeft puur uit genade mij levend gemaakt en wederom geboren laten worden. Pure genade van God. Vanuit Zijn hart. Vanuit Zijn verkiezing. Vanuit Zijn welbehagen. Ik was blind, maar nu zie ik. Ik was vijandig, maar nu ben ik ingewonnen. Ik was dwaas, maar nu ben ik wijs. En ik aanbid het Kind in de kribbe. Heerlijkheid heeft het. En geeft het.

Dan leer ik ook anders naar mensen kijken. Ik kijk niet meer graag naar helden van sport, film, muziek, kerk. De hoogmoed druipt er soms van af. Nee, ik lees liever over zendelingen, vervolgte christenen. Die hebben glans, hun leven heeft heerlijkheid. Een oude vrouw van 90 met 100 rimpels die de Heere vreest is mooier dan een onbekeerd fotomodel van begin 20. Een kind met syndroom van Down dat opleeft als het een Psalm hoort heeft meer glans dan een jongen van 20 die alleen maar goed kan motorrijden.

En vooral vraag ik mezelf af: heb ik heerlijkheid, heeft mijn leven glans?

3 zaligheid

Dan wordt er nog één ding genoemd van dit Kind, van het Woord, van die heerlijkheid, namelijk dat die vol van genade en waarheid is. We moeten dat lezen in zijn verband. Vers 17. De genade en de waarheid is door Jezus geworden, de wet is door Mozes gegeven. Dus wat Jezus komt doen op aarde is de vervulling van wat Mozes had gegeven. En dan denken we bij Mozes aan heel de tabernakel- en de offerdienst. Mozes had op de Sinai alles ontvangen van God. Alle voorschriften over de tabernakel, de priesters en de offers. De offers moesten gebracht worden. Door de priesters. Op het altaar. En dat is gebeurd, eeuwen lang. Allemaal zoals Mozes dat had overgegeven.

Maar dat was niet het echte, het ware. Heel die offerdienst wordt wel de schaduwen genoemd. Een schaduw van een kind, een baby heeft wel precies zijn vorm en gestalte, maar als je de schaduw op wilt pakken en mee naar binnen wilt nemen, dat lukt niet.

Het wordt ook wel vergeleken met een tekening van een huis. Die laat precies zien hoe het eruit ziet. Maar als je de deur van de tekening open wilt doen om naar binnen te lopen, dan gaat dat niet.

Je kunt het ook vergelijken met geld van een spel. Dat werkt precies als geld. Optellen, korting berekenen, betalen en geld terugkrijgen, dat werkt precies als in het echt. Maar als je met dat geld naar de winkel komt, dan werkt het niet.

Die offers, ze waren wel precies volgens de werkelijkheid, de schaduw, de tekening, het speelgoed geld. Precies een afbeelding van de verzoening. Dat God vergeeft omdat een offer wordt gebracht. In plaats van de zondaar wordt een offer geslacht en gebracht. In plaats van, plaatsvervangend. Dag is hier de wet. Maar al die offers telden niet echt. Hadden niet echt de verzoenende waarde, waren er een tekening, schaduw van.

Maar de genade en de waarheid is door Jezus geworden. De waarheid. De werkelijkheid. Van Jezus offer. Hij laat Zich plaatsvervangend slachten, doden, kruisigen. Niet omdat anderen dat willen, nee, Hij doet het ten diepste Zelf, gewillig en beheerst. En Golgotha, het kruis is het altaar. Van dit offer dat wel telt bij God. Dat wel verzoent. Dat wel de zonde wegneemt. De waarheid. En dat is een waarheid vol genade. Genade die zegt; Ik voor u. Toorn, vloek: U verdient het, Ik onderga het. Vrede met God, eeuwig leven: U verdient het nooit, Ik geef het u. Genadige waarheid.

Dat laat Jezus zien. Dat God vergeeft omwille van het offer van Zijn Zoon. Zo leer je God kennen, zo wordt God verklaard, ontvouwt, uit de doeken gedaan Wie God is.

En dat is zo belangrijk. Want dat is het punt. Wie is God? Hoe is God? Dan zijn er grofweg twee gevoelens waar je als mens bij terecht kunt komen. Vanuit ons menselijk gevoel kom je terecht bij mogelijkheid één: God? Die vind het wel goed wat ik doe. Die zal toch niet zo moeilijk doen. Die begrijpt het best als ik ook eens een keer ernaast zit en het effe niet gaat zoals het hoort. Daar heeft God wel begrip voor. Als je door de bank genomen goed bent voor elkaar dan zal Hij er heus geen punt van maken dat het wel eens een keertje niet helemaal perfect was. Misschien leeft u wel zo, jij wel zo, hoopt u wel zo. Dat het is zoals je zo denkt.

Of mogelijkheid twee. Dat je vanuit je geweten denkt: God? Die zal met mij vast niet zo van doen willen hebben. Die toornt vast op mij. Die kan echt niet zomaar zeggen: jij hoort er ook bij en kom maar in de hemel. Die moet ik eerst voor me zien te winnen. Gunstig zien te stemmen. Door ijverig te zijn, meer te bidden, beter Bijbel te lezen. Zolang dat niet beter is geworden hoef ik weinig hoop te hebben. Misschien voelt u het wel zo, jij het wel zo.

Maar de eniggeboren Zoon van God, het Woord dat vlees geworden is, heeft ons God verklaard. Heeft ons laten zien Wie God is. Heeft ons Gods hart opengelegd. Wil je weten hoe God is, hoe God met je om wil gaan? Zie dan naar Zijn Zoon in de kribbe. Daar ligt Hij: vol van genade en waarheid. Vol, overstromend van die genadige waarheid dat Hij de zonde straft, maar aan Zijn Eigen Zoon. Dat Hij niets door de vingers ziet, maar alles legt op Zijn Eigen Kind. In Hem is vergeving en verzoening om niet. Uit genade. Zonder voorwaarden. Daarvan is Hij vol, loopt Hij over. In de prediking zodat het door de kerk heenvloeit. Vergeving door Zijn offer vloeit door de kerk. U kunt erbij. Het is binnen handbereik. Binnen hartsbereik. Zo komt Hij tot u, overstromend van deze genade en waarheid.

En wat lezen wij? Hij is gekomen tot het Zijne, maar ze hebben Hem niet aangenomen. Niet willen hebben. De één zegt: het is te zwaar. De ander zegt: het is te makkelijk. De derde zegt: het is voor later. Niet aangenomen. Deze genade en deze waarheid afgewezen. Liever in de zonde blijven en sterven dan leven door Hem. Wat ben ik geestelijk dwaas, meer dan dwaas.

Wat een wonder als je hoort bij hen van wie vers 12 zegt: zovelen Hem aangenomen hebben. Hem aangenomen hebben. In Hem de vergeving in Zijn offer. Hij voor mij. Ja, want anders kan het niet. Hij voor mij en dat wilt U,

daarvan vloeit U over. Hoort jij bij hen? Wat een wonder. Wonder van genade. Puur uit God. Uit Hem geboren. Puur uit Zijn welbehagen.

Mag u, jij zo iemand zijn? Wat een wonder! Een wonder van Boven: ik ben uit God geboren. God heeft puur uit genade mij levend gemaakt en wederom geboren laten worden. Pure genade van God. Vanuit Zijn hart. Vanuit Zijn verkiezing. Vanuit Zijn welbehagen.

Wat een wonder: het Woord is vlees geworden. Wat een wonder: zulk een heerlijkheid en vergeving. In dit kind zie ik gewilligheid, heerlijkheid en zaligheid. Wat een wonder: ook ik, ook ik mag erin delen. Ziet, Ik verkondig u grote blijdschap.

Amen